

baade de Anser og Mangler, som Flertallet havde paapeget i den lærde Undervisning, saabelsom ogsaa det Maal, hvorefter det stræbte, havde min fulde Sympathi, og naar jeg ved Siden af denne Udtalelse dog alligevel ikke kunde støtte Flertallet ved det Forslag, der foreligger, dels saaledes, som det er vedtaget ved 2den Behandling, og dels saaledes, som det nu er foreslaaet ændret, og nævnte min Grund at være den, at jeg ikke sølte mig fuldkommen overbevist om, at disse Forslag vilde skabe noget Bedre end det, vi havde, og endelig, naar jeg sølte mig gennemtrængt af, at det nuværende lærde Undervisningsvæsen ikke er Frugten af en enkelt Dags, et enkelt Aars eller enkelte Mænds Arbejde, men svundne Aarhundredes og mange høihjertede, talentfulde og kundskabsrige Mænds Bærf, som vi i dette Dieblif se i vort lærde Undervisningsvæsen, med alle de Mangler og Skrøbeligheder, der skæbe derved, saa har jeg formegen Høbtægtelse og Vrefrygt for disse Mennefters Gjærning, til at jeg letfindig skulde gaa hen og nedbryde et saadant Bærf, førend jeg har en fuldstændig Tillid til, at det, der vil komme istedet derfor, er bedre. Er det dette, som de ærede Forsvarere af den klassiske Undervisning finde at være et forunderligt Kredsløb, som de ikke kunne forstaa, saa vil jeg sige, at, naar de støde de Stemmer bort, der af disse eller lignende Grunde ikke kunne slutte sig til Flertallet, vil der kun blive et meget lidet Mindretal tilbage, som holder paa den klassiske Undervisning. Jeg har troet, at, naar jeg hørte mig med Agtelse og Ærbødighed for det Talent, den Dygtighed og den gode Villie, der fra andre Sider har vist sig for at forsvare det Bestaaende med de mindre væsentlige Forandringer, der ere komne frem, saa kunde det idetmindste for tjene Laf. Naar den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds for det Første har tilladt sig med den samme Ugenertthed som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts

2den Valgkreds at gaa ind paa at bedømme, hvorvidt jeg havde erhvervet mig mere eller mindre Indsigt i det foreliggende Spørgsmaal, eller hvorvidt jeg hørte i Ring eller ikke, saa skal jeg sige den ærede Rigsdagsmand, at min Tanke har bekræftiget sig med dette Spørgsmaal, da han endnu gif med Skoletavlen under Armen, thi det er ikke et nyt Spørgsmaal, der her er kommet frem, og om jeg end ikke har studeret de samme Skrifter som han, om min Mening end er dannet paa et andet Grundlag end hans, saa tillader jeg mig dog at sige ham, at jeg anser mig for fuldt saa berettiget til at danne mig en Mening, støttet paa dette andet Grundlag, som de Herrer, der staa paa det lærde Laugs Grundlag, anse sig for berettigede dertil. Det er ude i Livet, det er i det praktiske Forretningstilv, at man skal prøve de Frugter, som Undervisningen bærer, det er ikke blot det lærde Laug selv og den klassiske Dannelse, der skal afgjøre dette, og jeg maa nedlægge den bestemteste Indsigelse imod, at man med denne Overlegenhed vil tiltage sig Frihed til at kaste den Slags Haan og Ringagt paa Mentinger, der ikke komme netop fra det lærde Laug, men fra Mænd paa Livets forskellige Stadier, hvor disse Mænd kun ere enkeltstaaende og muligen ikke have noget udbredt Blad eller noget udbredt politisk Parti at støtte sig til; men derfor kunne deres Meninger være ligesaa besøiede og sande. — Dette er, hvad jeg skal svare paa disse to Angreb; jeg har ikke personlig væltet mig ind paa disse Herrer, og naar de særlig have villet tillægge mig et overlegent Standpunkt, hvorfra jeg har villet udtale min Mening i denne Sag, saa føler jeg mig besøiet til at sige til dem: Stig lidt ned fra Eders eget overlegne Standpunkt. Altsaa, hvad jeg har sagt, er hverken grundet paa Overmod eller Overlegenhed, men grundet paa min fulde Følelse af, at jeg vel ikke anser mig for at være nogen Autoritet i dette Spørgsmaal,